

sommige wel en sommige geen inbreuk maken op het merk, sprake van gebruik van het teken door de beheerder van de elektronische markt „voor” de inbreukmakende producten in de zin van artikel 5, lid 1, sub a, van de merkenrichtlijn en artikel 9, lid 1, sub a, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk?

7) Volstaat het, wanneer de producten waarop de reclame of verkoopaanbieding op de in vraag 6 bedoelde website betrekking heeft, ook producten omvatten die niet door de merkhouders of met diens toestemming in de EER in het verkeer zijn gebracht, dat de advertentie of de verkoopaanbieding is gericht tot de consument op het grondgebied waarop het merk bescherming geniet om te kunnen spreken van gebruik dat valt onder artikel 5, lid 1, sub a, van de merkenrichtlijn en artikel 9, lid 1, sub a, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk en niet onder artikel 7, lid 1, van de merkenrichtlijn en artikel 13, lid 1, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk, of moet de merkhouders aantonen dat de advertentie of de verkoopaanbieding noodzakelijkerwijs meebrengt dat de betrokken producten in het verkeer worden gebracht op het grondgebied waarop het merk bescherming geniet?

8) Luiden de antwoorden op de vragen 5 tot en met 7 anders indien het door de merkhouders aan de orde gestelde gebruik inhoudt dat het teken op de website van de beheerder van de elektronische markt zelf wordt vertoond, en niet in een gesponsorde link?

9) Indien het volstaat dat de advertentie of de verkoopaanbieding is gericht de consument op het grondgebied waar het merk bescherming geniet om te kunnen spreken van gebruik dat valt onder artikel 5, lid 1, sub a, van de merkenrichtlijn en artikel 9, lid 1, sub a, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk en niet onder artikel 7, lid 1, van de merkenrichtlijn en artikel 13, lid 1, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk:

a) bestaat dit gebruik uit of omvat het de „opslag van de door een afnemer van de dienst verstrekte informatie” in de zin van artikel 14, lid 1, van richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt (richtlijn inzake elektronische handel)?

b) is, indien het gebruik niet uitsluitend bestaat uit activiteiten die onder artikel 14, lid 1, van de richtlijn inzake elektronische handel vallen, maar zulke activiteiten omvat, de beheerder van de elektronische markt vrijgesteld van aansprakelijkheid voor zover het gebruik bestaat uit dergelijke activiteiten en, indien dit het geval is, kan een schadevergoeding of een andere financiële vergoeding worden toegekend met betrekking tot zulk gebruik waarvoor de beheerder niet is vrijgesteld van aansprakelijkheid?

c) is, in omstandigheden waarin de beheerder van de elektronische markt op de hoogte is van het feit dat bij het adverteren, het te koop aanbieden en het verkopen van producten op zijn website inbreuk is gemaakt op ingeschreven merken, en dat op die ingeschreven merken

verder inbreuk kan worden gemaakt door het adverteren, het te koop aanbieden of het verkopen van dezelfde of vergelijkbare producten door dezelfde of andere gebruikers van de website, sprake van „daadwerkelijke kennis” of „besef” in de zin van artikel 14, lid 1, van de richtlijn inzake elektronische handel?

10) Vereist artikel 11 van richtlijn 2004/48/EG⁽⁴⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (handhavingsrichtlijn), wanneer een derde de diensten van een tussenpersoon zoals een beheerder van een website heeft gebruikt om inbreuk te maken op een ingeschreven merk, dat de lidstaten er zorg voor dragen dat de merkhouders een rechterlijk bevel kan verkrijgen tegen de tussenpersoon om verdere inbreuken op bedoeld merk te voorkomen en zich zo te verzetten tegen het voortzetten van die specifieke inbreukmakende handeling, en indien dat het geval is, wat is de draagwijdte van het rechterlijk bevel dat moet worden uitgevaardigd?

⁽¹⁾ Eerste richtlijn 89/104/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 40, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 11, blz. 1.

⁽³⁾ Richtlijn 76/768/EEG van de Raad van 27 juli 1976 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake cosmetische producten (PB L 262, blz. 169).

⁽⁴⁾ PB L 157, blz. 45.

Hogere voorziening ingesteld op 17 augustus 2009 door Iride SpA, voorheen AMGA SpA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Achtste kamer — uitgebreid) van 11 juni 2009 in zaak T-300/02, AMGA/Commissie

(Zaak C-329/09 P)

(2009/C 267/72)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Iride SpA, voorheen AMGA SpA (vertegenwoordigers: L. Radicati di Brozolo en T. Ubaldi, avvocati)

Andere partijen in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen, A2A SpA, voorheen ASM Brescia SpA

Conclusies

— het arrest in zaak T-300/02 vernietigen wegens verdraaiing van de gegevens in het dossier en de verkeerde gevolgen rechtens die het Gerecht daaraan heeft verbonden, voor zover het verklaart dat Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA (AMGA) door de bestreden beschikking⁽¹⁾ niet individueel wordt geraakt en haar beroep in zaak T-300/02 niet-ontvankelijk is;

- het beroep in zaak T-300/02 ontvankelijk verklaren en de zaak verwijzen naar het Gerecht van eerste aanleg voor de beslissing ten gronde overeenkomstig artikel 61 van het Statuut van het Hof van Justitie;
- de Commissie verwijzen in de kosten van beide procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante baseert haar hogere voorziening op één middel betreffende de verdraaiing van de gegevens in het dossier en de verkeerde gevolgen rechtens die het Gerecht heeft verbonden aan de onjuiste vaststellingen in het arrest overeenkomstig artikel 230, vierde alinea, EG en de relevante communautaire rechtspraak. Naar de mening van Iride heeft het Gerecht met name volledig de gegevens verdraaid die de vennootschap aan het Gerecht heeft voorgelegd ter bevestiging dat AMGA de daadwerkelijke begunstigde is van de individuele steun die uit hoofde van de bestreden regeling is verleend en waarvan de Commissie terugvordering heeft gelast. Wegens die verdraaiing van de gegevens in het dossier heeft het Gerecht dus de onjuiste conclusie rechtens getrokken dat de vennootschap door de bestreden beschikking niet individueel wordt geraakt en dat haar beroep dus niet-ontvankelijk is.

⁽¹⁾ Beschikking 2003/193/EG van de Commissie van 5 juni 2002 inzake de steunmaatregel betreffende belastingvrijstellingen en leningen tegen gunstige voorwaarden die Italië heeft verstrekt ten gunste van nutsbedrijven waarin de overheid een meerderheidsdeelneming heeft (PB 2003, L 77, blz. 21).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Meiningen (Duitsland) op 24 augustus 2009 — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis

(Zaak C-334/09)

(2009/C 267/73)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Meiningen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Frank Scheffler

Verwerende partij: Landkreis Wartburgkreis

Prejudiciële vraag

Mag een lidstaat overeenkomstig artikel 1, lid 2, en artikel 8, leden 2 en 4, van richtlijn 91/439/EEG ⁽¹⁾ de hem bij artikel 8, lid 2, van richtlijn 91/439/EEG verleende bevoegdheid om zijn nationale bepalingen die betrekking hebben op de beperking, schorsing, intrekking of nietigverklaring van de rijbevoegdheid toe te passen op de houder van een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs, uitoefenen op basis van een rijgeschiktheidsrapport dat wordt overgelegd door de houder van een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs, als dit deskundigenverslag weliswaar na de afgifte van het rijbewijs werd opgesteld en dan nog op grond van een na de afgifte van het rijbewijs uitgevoerd onderzoek van de betrokkene, maar verwijst naar omstandigheden die dateren van vóór de afgifte van het rijbewijs?

⁽¹⁾ Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs (PB L 237, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 21 augustus 2009 door Acegas-APS SpA, voorheen Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Achtste kamer — uitgebreid) van 11 juni 2009 in zaak T-309/02, Acegas/Commissie

(Zaak C-341/09 P)

(2009/C 267/74)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Acegas-APS SpA, voorheen Acqua, Elettricità, Gas e servizi SpA (Acegas) (vertegenwoordigers: F. Ferletic en F. Spitaleri, avvocati, L. Daniele, professore)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- het arrest van het van het Gerecht van eerste aanleg van 11 juni 2009 in zaak T-309/02 Acegas APS/Commissie vernietigen en de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een beslissing ten gronde;
- de Commissie verwijzen in alle kosten van de hogere voorziening en de beslissing omtrent de kosten van de procedure voor het Gerecht aanhouden;

Indien het Hof zou beslissen dat de zaak ten gronde in staat van wijzen is: